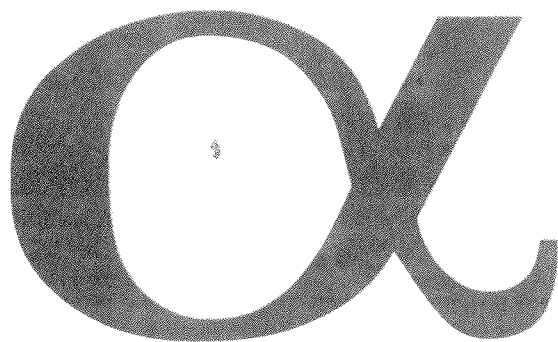

VI. ÉVFOLYAM VI. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2005. FEBRUÁR

Az első félév kitűnő eredménnyel végzett tanulói

Csereklye Nóra	5.a	György Réka	7.a
Dános Tímea	5.a	Kassai Gyöngyi	7.a
Kugler Csilla	5.a	Billein Balázs	8.a
Bodnár Anita	6.a	Juhász Bori	8.a
Dévényi Dalma	6.a	Legeza Luca	8.a
Erdős Dóra	6.a	Légrádi Bálint	NYEK
Kugler Szilvia	6.a	Sipos Ádám	10.b
Légrádi Zsófia	6.a	Kriván Andrea	12.a

Kastl ösztöndíj

Libertiny Dorka	10.a
Draskovits Tímea	10.b
Horváth Réka	10.b
Földi Nikolett	10.b
Szíjj Lilla	10.c
Makray Andrea	9.a
Szente Olivér	9.b
Kárpáti Petra	9.b
Balázs Eszter	9.b
Juhász Borbála	8.a

A verebek azt csiripelték...

Katalin tanárnő! Igaz-e a hír, hogy új számítógépek kerülnek a termekbe?

Örömmel válaszolhatok a kérdésekre. Igen, igaz a hír, új számítógépek érkeztek az iskolába. Összesen 16 db modern, gyors számítógép, nagy memóriával és winchesterrel. A pontos paramétereiket nem ismerem, mivel még dobozban vannak, de mire ezt a cikket olvassátok, addigra remélem már az új gépeken készítitek el az órai munkáitokat.

Terveink szerint ezek a gépek az ECDL terembe kerülnek, az ott lévő gépek pedig felváltják a 111-es terem elavult masináit.

Igy mind a két teremben az oktatásnak megfelelő színvonalú géppark fog a rendelkezésünkre állni, melyekben egyenrangú oktatás folyhat akkor is, ha egyszerre két felsőbb osztálynak van

informatika órája. Nem kell többé azon aggódni, hogy mikor fagy le a gép, mikor veszik el a munkánk, és miért nem tölti már be a programot...stb.

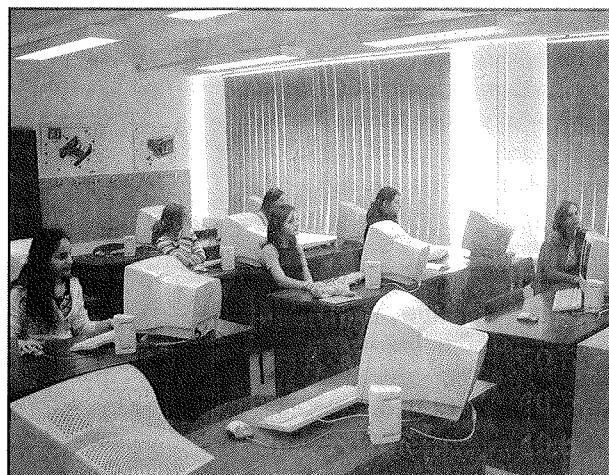
Lesznek új monitorok is?

Erre a kérdésre nem tudok igennel felelni. Mindkét teremben maradnak a régi monitorok, egerek, billentyűzetek, melyek a színvonalas munkát természetesen nem hátráltatják, így cseréjük sem indokolt. Igaz, van egy-két olyan monitor, amelyik már elég gyengén muzsikál, természetesen ezek fokozato-

san cserélve lesznek.

Ezzel a fejlesztéssel reméljük újabb néhány évig a környék egyik legszínvonalasabb ECDL oktatótermét tudhatjuk magunkénak. Remélem ti is nagy örömmel veszitek használatba az új számítógépeket, és sok sikeres vizsgát tesztek majd rajtuk.

Cs. N. K.

S-í-í-í! Hó-ó-ó!

Már jó ideje látható volt a fa-liújságon a hirdetése, ezt sokan észre is vették, s már is mentek feliratkozni. Azóta nagyon izgultak.

Január 27.-én indultunk, reggel 9 és 10 óra közt. Gyorsan bepakoltuk a buszba a bőröndjeinket. A síléceink, sítbotjaink hátra mentek a sífelszerelés-tartóba. Majd bementünk a kétemeletes buszba, és elhelyezkedtünk barátaink társaságában. Elindultunk. Útközben mindenki elfoglalta magát valamivel. Volt, aki zenét hallgatott, aki társasjátékozott, kártyázott, és volt, aki egyszerűen csak beszélgetett a mellette ülővel.

A hosszas út után végre valahára megérkeztünk szálláshelyünkre, az ausztriai Villach-ba.

Letettük a holmijainkat a szobáinkba, és máris mentünk tovább vacsorázni egy másik házba.

Vacsora után már hosszasan megvizsgálhattuk újdonsült házainkat. Egy szűkebb előszobába nyílt az ajtónk, majd következett a konyha, sok-sok pohárral és szekrénnel. Egy tágas nappali fogadott minket a következő ajtón túl. Telefonnal... és televízióval felszerelve. Egy puha fotel is rendelkezésünkre állt. És egy társalgó

asztal is volt a hideg cserépkályha mögött. Egy meredek lépcsőn lehetett feljutni egy szobába. Polccal, két fotellel, kisasztallal, éjjeli lámpákkal és persze ágygal. Lent is voltak szobák, csak ott nem volt se fotel, se WC. Fürdőszoba is volt, zuhanyzóval, tükörrel. Maga az apartman igazán otthonos volt.

Reggel elemőzsiát kellett készíteni a sípályára, mert fél-panzióban nem adtak ebédet. Negyed 9-kor elindultunk

ki a pályára. Mikor megérkeztünk csatorban kiszedtük a buszból a síléceket, sítbotokat. Majd mindenki vagy nehézkesen, vagy könnyedén felcsatolta a sícipőjét. A település neve ahol síeltünk Arnoldstein volt. A sípályából annyit lehetett látni, hogy száguldoznak lefelé, golyóban a végén. A hegy

tetejére ülős lifttel lehetett feljutni. Csodás kilátásban volt részünk az alatt a 15 perc alatt, míg felértünk. Alattunk patak folydogált lefelé, körülötte mesébe illő fenyőfák ágaskodtak felfelé. Útközben még egy tavat is megcsodálhattunk. Fentről lecsúsztunk a hegyről és elhaladtunk az előbb látott tó mellett.

Élvezetesen telt el a délutánunk. A következő nap is itt síeltünk.

A harmadik nap átmertünk a határon Olaszországba. Itt is igen szép volt a környék és kiválóak voltak a sípályák.

Az utolsó nap visszamentünk Arnoldstein-be. Ezen a délutánon mindenki hozhatott magával pénzt, mert elmentünk vásárolni. Este már szinte mindenki azzal ügködött, hogy a táskájába minden beleférjen: reggel ugyanis már nem volt rá idő.

Reggel ugyanúgy negyed 9-re kellett menni a buszhoz. Egy kis időbe telt mire a busz elindult és mi elhelyezkedtünk. Útközben még tévét is néztünk. Az út visszafele sokkal rövidebbnek tűnt. Este pedig olyan fél 9 körül meg is

érkeztünk a gimi elé.

Jól éreztük magunkat, hiszen sok barátot szereztünk, és sok élményt is. Jövőre gyere el te is, hiszen igazán jó mulatság!

Belloni Tamara 6.a

Mindenhol jó, de a legjobb otthon

Biztosan tudjátok már sokan, hogy Venezuelából érkezett hozzánk egy fiú, Nyerges Miklós, aki a hatodikba jár. Így a hatodikosok már jól ismerik. Aki még nem ismeri, annak szeretném most bemutatni, ugyanis pár kérdést tettem fel neki. Most nézzük a kérdéseket és a válaszokat:

I. Hogyan kerültél Magyarországra?

Szeretnék magyarul tanulni, és szeretném megnézni milyen Magyarország.

II. Hogy érzed itt magad?

Jól.

III. Mi más itt, mint otthon?

Venezuelában, "espanyolul" (spanyolul)

beszélnek, itt nincsenek emeletes házak, és hideg van, nincsenek nagy hegyek.

IV. Mi tetszik itt neked a legjobban?

Szép ez a város és jó, hogy esik a hó.

V. Mi nem tetszik itt?

Minden tetszik.

VI. Mi a kedvenc magyar ételed?

Gulyásleves.

VII. Melyik a kedvenc magyar városod?

Budapest.

VIII. Mióta élsz Venezuelában?

Mióta megszülettem.

IX. Milyen nyelvet beszéltek Venezuelában?

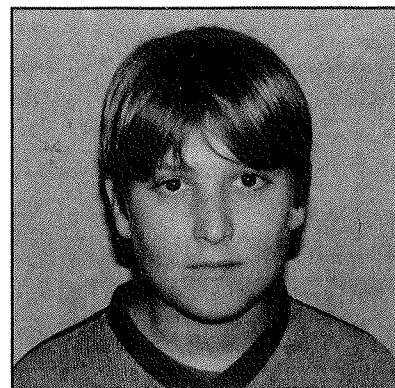
"Espanyol".

X. Milyen nyelvet beszélsz még?

Az, "espanyolon" kívül még angolt és egy kicsit magyart.

Remélem, ha személyesen beszéltek vele, többet megtudtok róla.

Szalai Katalin 5.a

Itt a farsang, áll a bál

Aki jelmezbe öltözött, az biztos nem bánta meg. Bár azért az sem, aki nem.

Sokat lehetett bulizni, szórakozni. És az öltözékek is különlegesebbek voltak.

Hogy említést tegyünk róla: mindenféle "bolondságot" láthattunk. Volt lopótök, zsákbamacska, Frankenstein szörnyetegével, a Nagy család a bububabákkal, gördeszkások, felhú-

zó baba, és még sorolhatnám.

A farsangi buli azzal kezdődött, hogy az osztályok levonultak az Áprily terembe és bemutatták jelmezüket. A zsűri nézett, pontozott. A diákok pedig vagy vigyorogva, vagy viczorítva néztek bele a fényképezőgépbe.

Majd mindenki elment oda, ahova akart. Akik táncolni szerettek volna, azok maradtak a helyükön, az Áprily teremben. Nem hiányozhatott innen a bizonyosan már mindenkinek igen ismerős szám: az It's my love.

Akik pedig pihenni, társasjátékozni akartak, azoknak a teaház lett a helyük. Itt nyugisan lehetett beszélgetni, nem úgy, mint az gimnázium más részein.

Akik pedig megéheztek, azok a büfébe mentek, ahol sok mindenfélét találhattak. A szendvicsekből például rengeteg volt.

Este 7 órakor mindenkinek le kellett vonulnia az Áprily terembe tombolázni. Rengeteg nyeremény volt. Füzet, toll, plüss játék, gipszkép, és még sok minden. Ezek gyorsan megtalálták a gazdájukat.

Majd jött a jelmez-eredményhirdetés. Csoportosan az 5. a.-ból Frankenstein szörnyetegével lett az első, a 6. a.-ból a bububabák, a 7. a.-ból a gördeszkások, a 8. a.-ból a Bözsi néni.

A nyertesek egy-egy tortát kaptak. A beöltöztetési versenyen az 5. a és a 6. a lett megosztottan az első. Az ő nyereményük is egy torta lett.

Érdemes volt beöltözni, hiszen szép célokat lehetett elérni. Remélem jövőre még többen jönnek majd jelmezben.

Belloni Tamara 6.a

Elnöki összegzés

Hány gyűlések voltak az első félévben?

Összesen három.

Hogyan néz ki egy ilyen gyűlés?

Minden osztályból két képviselő vesz részt rajta. Az elején minden osztályt megkérdezzük, hogy milyen problémája volt az előző gyűlés óta, és hogy milyen ötletei vannak a jövőre nézve. Utána megbeszéljük a javaslatok kivitelezésének lehetőségeit az igazgatósággal is.

Sikerült az új tagoknak beilleszkedni?

Igen, az új osztálytitkárok az első félév végére teljesen beilleszkedtek köztünk.

Hogyan tud a DPR együtt dolgozni?

Sajnos, kicsit nehezebb összehangolni a munkát, mert tavalyhoz képest megnőtt a létszámunk, de ennek ellenére is hatékonyabb, mint tavaly az első félévben.

Volt eddig valami különösebb probléma?

Idén szerencsére semmilyen komolyabb problémával nem kellett megbirkoznunk, és ennek köszönhetően jobban tudunk összpontosítani a jövőbeli terveinkre, és a szervezési feladatokra.

Hogy sikerült a gödöllői kirándulás?

A gödöllői kirándulás nagyon jól si-

került, mindenki jól érezte magát, a gödöllői diákok nagyon kedvesek és lelkesek voltak. Egyébiránt rengeteg tudással, gyakorlati fogással (főként szervezési téren), és mindenekelőtt új kapcsolatokkal gazdagodtunk. A kirándulás egyik fő eredménye az volt, hogy a DPR képviselők jobban megismerehették egymást ez alatt az egy nap alatt.

Mit sikerült elérni a kitűzött célokból?

Az első félév a tervezések féléve volt, az új projektek közül a legfontosabbak talán az iskolarádió, és a távoli jövőben megrendezésre kerülő Kihívások éjszakája. A legfontosabb feladatok ebben a félévben, a gólyabál megszervezése, lebonyolítása, és a DPR átalakítása voltak.

Tehát összegezve az első félévi munka jó, de van még mit javítani rajta.

Az interjút Nagy-Győr Ádámmal a DPR elnökével Kocsis Réka 10.c készítette.

A ragyogó madár

Kedves vendégeink !

Köszönjük, hogy meghívásunkat elfogadták és ma este velünk ünnepelnek. A magyar költészet tiszta lelke, csöndes szavú költője, Áprily Lajos már életében sokak számára olyan pásztortűzet jelentett, amely mellett a fázós életeknek jó volt letelepedni. Az ő lényében azok, akiknek megadatott, hogy személyesen is ismerhették, a megingathatatlan becsületű férfit, a mindenkor helyén álló művészt látták: olyan valakit, aki egy mélységesen embertelen korban az emberség és az őszinte, tiszta hang megszólaltatója tudott maradni. Ma már egészen miénk a költészete, és ezt fejezi ki az egyszerű tény, hogy verseit ezen az estén gimnáziumunk tanárai, diákjai és a szentendrei református gyülekezet tagjai mondják el.

Egy szülő kezdeményezésére és adományából készült ez a bronz dombormű, amellyel gimnáziumunk Áprily Lajos emléke és életműve előtt tisztelg. Ennek a teremnek így immár nem csak padlóburkolatába rejtett bibliai szimbólumai vannak, hanem oldalsó falán elhelyezésre került a terem névadójának bronz domborműve is, amit Somo-

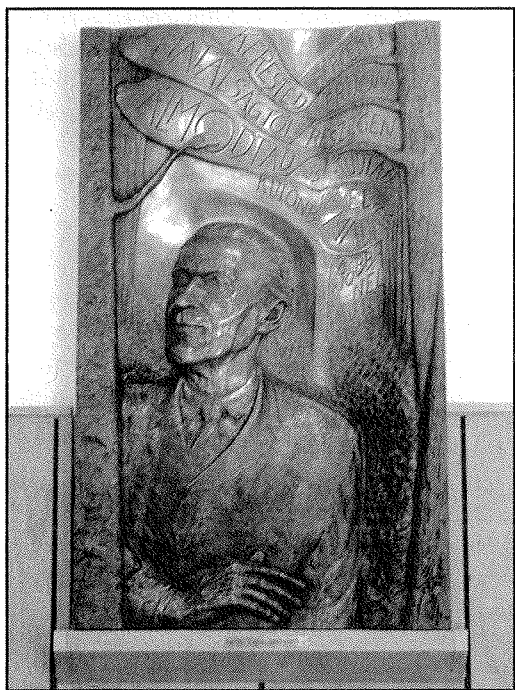
gyi Tamás szobrászművész alkotott. A domborművön megtalálni az idős, beérett ember hosszú életútjának mélyre szántó nyomait éppen úgy, mint a fiatal, az életnek éppen csak nekiinduló lélek megragadottságot kifejező, csodálkozó áhítatát; aztán az erdő fáit, amelyek közé tartozónak vágyta magát és a fák fölött és bennük a gondolat, a vers betűit is, ahol a szavak közül az alkotó szobrászművész ihletett választása szerint legragyogóbban ez a szó emelkedik ki: él! Maga az idézet egyébként, ami a domborművön található, a teljes verssel együtt elolvasható itt a falon, bekeretezve. Ez, "A ragyogó madár" című vers lesz az, ami ma este elsőként csendül fel műsorunkban. A kéz, amelyre még hazafelé tartó, idős korban is leszállhat az egész életen át hiába keresett "ragyogó madár", mintegy előtérben van a domborművön, emlékeztetve minket arra, hogy ezek a kezek milyen sok nagyszerű művet alkottak a papíron és mindig tiszták maradtak az életben.

Áprily Lajos költészetét nem mi, hanem maguk a versek méltatják, amik hosszú, nyolcvan éves életútja alatt születtek. Tudjuk, hogy voltak évtizedek, amikor a költő szinte kizárólag csak műfordításokat publikálhatott. A magyar irodalom így gazdagodott Puskin Anyeginjének, Ibsen Peer Gyntjének és Schiller Wallensteinjének remekművi fordításaival, ám ezeken a kiemelkedő hegycsúcsokon túl is nagy és jelentős Áprily Lajos műfordítói munkássága. Református Énekeskönyvünk is tizenhat, általa fordított ének magyar szövegével büszkélkedhet, amikről meg is emlékezünk majd ma este. Az erdélyi táj szerelmese és az antik mitológiai képek értő megéneklője mindig megmaradt kemény moralitású református ősei gyökereinél, és éppen a mi lelki családjunk tagjaként gazdagította az egyetemes magyar kultúra kincseit.

Hadd köszöntsük családjának tagjait, azokat, akik eljöhetnek közülük ma este ünnepségünkre, s akik nevében majd személyes emlékező szavakat is hallhatunk. Ők tudják a legjobban, hogy városunkban van már Áprily-emlék, nem is messze innen, a Ferences Gimnázium utcai falában elhelyezve, a költő leánya által alkotott mellszobor. Ennek nyolcvanas évek végi elhelyezése adott módot arra, hogy a gimnázium előtti tér felvehesse Áprily Lajos nevét. Éppen mi azonban, a tíz évvel később, 1999-ben indult Református Gimnázium a Martinovics utcában maradtunk. Szerettünk volna mi is az Áprily téren lenni, de az önkormányzat azzal utasította el kérésünket 2001-ben, hogy ehhez lakossági kezdeményezés szükséges. Mit volt mit tenni, az egyetlen szomszédal, akinek háza rajtunk kívül még a Martinovics utcában maradt, a jóval nyolcvan év feletti idős, magános bácsival összefogva írásban "lakossági kezdeményeztünk", és így elhárult az akadály, ma már a Református Gimnázium is az Áprily téren található. Büszkén és örömmel hordozzuk ezt a lakcímet és arra törekszünk, hogy a költő életművét a magyar kultúrában őt megillető helyen, méltó tisztelettel ápoljuk. Kérjük, fogadják szeretettel ma esti műsorunkat.

Egyik versmondók, dr. Bacsa Imre presbiter a múlt héten kórházi ápolásra kellett bevonuljon, de elküldte versét kazettára mondva, így "A csavargó a halálra gondol" c. verset felvételről fogjuk hallani. A versek és az egyes műsorszámok között olyan református énekek fognak megszólalni orgona kísérettel, amiket Áprily Lajos műfordított, énekeljük ezeket majd együtt. Első közöttük a 167. ének, amely hálaadó hangjával méltó hangütése megemlékezésünknek. Annak köszönjük ma este a költő életművét is, akinek "már anyaölben is volt gondja ránc", aki "dús kincséből jó békességet ad" - hogy "szívünkben a kedv víg és derűs maradjon".

dr. P. Tóth Béla

Az Áprily Lajos dombornú avatónnepségének műsora

1	Leffpásztort köszöntés	Dr. P. Tóth Béla
2	167. dicsőrel	Gyülekezeti ének
3	A ragyogó májdar	Verset mond: Juhász Eszter
4	Kegevertelen vadász dalá	Id. Jékely Endre visszaemlékezése (Budapest, 1995)
5	Ámulni még...	Verset mond: Kertész József
6	Úrvadló	Verset mond: Walter Flóra
7	J. S. Bach: Allemande	Gádrozile Papp Bálint
8	470. ének	Gyülekezeti ének
9	A csavargó a halálra gondol	Verset mond: Dr. Barcsa Imre
10	J. S. Bach: D-moll Sanctus	Csellón játszik: Oláh Vilmos
11	Menjünk a hóba	Verset mond: Vörös Anna
12	Sárgafűsű kőgyő (Mátomszéki széfgyűlés népdalada)	Csipekfa Szepárdi, művészeti vezető: Lázár Emília
13	510. ének	Gyülekezeti ének
14	Martius I.	Verset mond: Lánzos Réka
15	Csomassz Tóth K. Szóly szőlő hozám, Uram	Szentendrei Református Kórus, vezényel: Bokoriné Tóth Ágnes
16	J. S. Bach: O Gott, du frommer Gott	Orgonapartúra 344/767
Áprily Lajos a magyar református Énekeskönyv		
17	tizenhat énekeinek műfordítója	Dr. Furfás Zoltán előadása
18	Gárdonyi Zolt. Orgonakörül	Verset mond: Fülöp Eszter
19	Regösök hirtán	Verset mond: Tomka Mária
20	Telén	Verset mond: Tomka Mária
21	367. ének	Gyülekezeti ének
22	Mária	Verset mond: Kasza Noémi
23	Viváldi Pusztára	Fucolán játszik: Gombos Klára
24	Szeret az erdő	Verset mond: Kertész József
25	Halálpárlat (Márta)	Verset mond: Kántor Zsuzsanna
26	Az Áprily-völgy virágai	Tolomus Gergebe: Vethetékpes minnebbadás képbemutatóval
27	Nőfűsű szeméyes szó a család részéről	Jékely Zolt
28	Ma milyen szép vagy	Verset mond: Kiss Székely Zoltán
29	511. ének	Gyülekezeti ének
30	Lassú szünyon	Verset mond: Kun Csabáné Kovács Judit
31	A Gimnázium köszönete	Dr. P. Tóth Béla

Kedves vendégeinket és előadóinkat meghívjuk az avatónnepség műsora után egy kis harapni-
és innivaló melletti beszélgetésre.

Tanári arcképcsarnok

Ebben a hónapban Krisztina tanárnőt kértem meg, hogy mutakozzon be nekünk.

Mire emlékszik a legszívesebben gyermekkorából?

Amikor a gyermekkoromat idézem fel magamban, tengernyi emlék képe lebeg körülöttem, és kellemes bizsergető érzés tölt el. Nagyon izgalmas és élménydús gyermekkorom volt. A szüleim igazán nagy gondot fordítottak arra, hogy nővéremmel együtt emlékekkel és tapasztalatokkal gazdagon nőhessünk fel. Rengeteget utaztunk, kirándultunk, sőt utazásaink közben nyelvi, logikai, kvíz- és társasjátékokat játszottunk, no meg énekeltünk. (Én is:)) Manapság e szokásunk annyiban változott, hogy az otthon melegében tesszük. Úgy vélem, hihetetlen ereje van az ilyesfajta játékoknak, hiszen sokkal jobban tudunk egymásra figyelni, a családi kötelékek még szorosabbá, bensőségebbé válnak, és természetesen mindezt vidáman és önfeledten érezzük el. Ha ajánlhatom, próbáljátok ki ti is, szakítsatok egymásra több időt és figyelmet, mert megéri!

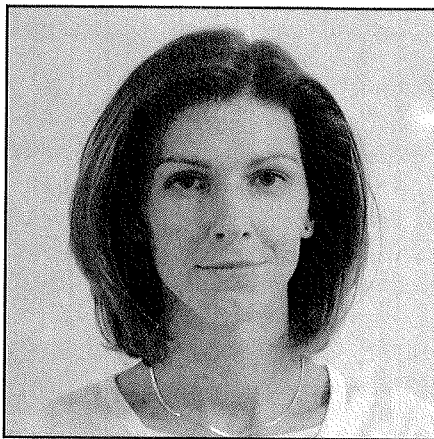
Egy gondolat a bensőségességről: a szüleimre és nővéremre mindenkor teljes mértékben számíthatok. Mindig jelen voltak és lesznek az örömteli és a gondterhes pillanataimban egyaránt. Ezt a bizalmat pedig a nevelésükkel és megértésükkel érték el! Remélem, nekem is sikerül majd hasonlóképpen foglalatostkodnom a gyermekeimmel vagy éppenséggel Veletek:)

Számos családi hagyományt is elsajátítottunk, amelyeket mi magunk is továbbörökítünk majd a családjainkban. Ezekről órákon át tudnék regélni...

S mivel egy nagycsalád tagja vagyok, - közel 20 unokatestvérrel "dicsekedhetem" - sokan irigylésre méltónak tartották még az egyetemi éveim alatt is, hogy minden hétvégén ünnepeltünk hol születés-, hol névnapot. Mostanában a családjaink szerkezete változott: tovább bővült, terebélyesebbé vált, így már sajnos nehezebb együtt időznünk... Fontos szerepet játszott a fejlődésemben a lakóhelyem is. Tahiban, egy lakóházasorban éltünk, ahol sok ha-

sonló korú gyerek között nőttem fel. Így például cirkuszt állítottunk fel különböző mutatványokkal, ahová a környékbeli gyerekek is ellátogattak, éjszakai számháborút rendeztünk, sőt fémdobozok és "holmi" spárta segítségével teljes "telefonhálózatot" építettünk ki az ablakaink között.

Ebből a "kis ízelítóből" is érzékelhető, mily nehéz az emlékeink közt válogatni!

Miért döntött a tanári pálya mellett?

Gyermekeként "patikus", majd csillagász szerettem volna lenni - erre magyarázat sohasem született:) A szemészorvosom egyetlen foglalkozástól próbált eltéríteni hatéves koromban: úrhajós ne legyek! (20 éves koromban hirtelen megjavult a szemem!)

A gimnáziumi tanítást megelőzően is "emberközeli" és beszédcentrikus munkákat végeztem. Helyettes tanárként általános iskolában tanítottam magyart és angolt, s már itt kedvet kaptam e hivatáshoz. Továbbá magyart mint idegen nyelvet oktattam külföldi üzletembereknek. A legfontosabb számomra mindig az, hogy "adhassak valamit" a környezetemnek.

S bár alapjában véve beszédes és társaságot kedvelő embernek tartanak, a könyv- és levéltárban való kutatás szintén izgalommal tölt el: újabb felfedezéseket tehetek az irodalom (történet) világában. Egyetemistaként két kritikai kiadás (a magyar felvilágosodás korából) készítésében vettem részt.

Sokat gondolkodom azon, hogyan tudnánk mi tanárok úgy segíteni nek-

tek a döntéshozatalaikban, hogy ne sértsük meg a elképzeléseiteket, vágyaitokat! Nagyon fontosnak tartom az ösztönzést, hiszen előfordul, hogy csupán egy piciny odafigyelésre van szükségetek.

Hová járt iskolába?

Tanulmányaimat a Leányfalui Általános Iskolában kezdtem, majd a szentendrei Móricz Zsigmond Gimnázium humán tagozatán folytattam. Jó tanulmányi eredményemnek köszönhettem, hogy mind Finn-, mind Franciaországban két-két hetet tölthettem. Érettségi után egy évig az egri Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola informatikus könyvtáros hallgatója lettem. Majd felvételt nyertem a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar magyar szakára. Egy év elteltével pedig a finn szaknak is nekivágtam. Ennek köszönhetően ösztöndíjként két alkalommal is - összesen egy évig - tanultam Finnországban.

Óriási "élettapasztalatommal" azt ajánlom mindannyiatoknak, hogy ha lehetőségek nyílik megismerni más népek életszemléletét, betekinteni más kultúrákba, ragadjátok meg az alkalmat, hiszen csak gazdagodhattok általa!

Hogyan került ebbe az iskolába?

Diplomával a kezemben, óriási lelkesedéssel és reménnyel teli szívvel:)

Én is "felvételiztem", miután csupa szépet és jót hallottam rólatok és az iskoláról! Most belülről szemlélve és saját bőrömről tapasztalva mondhatom, hogy igen jó e közösség tagjának lenni.

Bár Debrecen mindmáig visszahúz, - ugyanis sajnos az egyetemista baráti társaságom számos tagja ma is ott él - de a családi fészkek közelében is szerencsét akartam próbálni. Hát valójában így jutottam el az iskolába.

Milyen céljai, tervei vannak?

Úgy vélem, senki sem élhet vágyak, tervek, ábrándok nélkül, azokra mindenkinek szüksége van! Ezek az életünk különböző színterén és szakaszában jelentkeznek. Természetesen csak morzsányit említhetek itt helyhiány miatt:)

A diploma megszerzése talán életem

egyik legfontosabb célkitűzése volt. Ugyanakkor régóta érdekel a magyartanítás mellett a drámapedagógia, illetve a pszichodráma, így a közeljövőben szeretnék ezekkel foglalatosskodik. Bizonyára jól lehetne kamatoztatni magyarárány vagy éppenséggel szakkörön az így szerzett ismereteket.

A finn nyelv és kultúra iránti szeretetet talán már néhányan ismerik; ezt a lelkesedésemet is hasznosítani sze-

retném pl. cserediák-program keretében?! Ez komoly szervezést igényel...

Az utazás, a túrázás, a kirándulás gyakori időtöltéseim közé tartoznak. Számos helyszínre szeretnék eljutni, illetve visszatérni. A felsorolás elmarad, jó?

Zárásképpen hagytam a szeretteimet érintő "terveket": boldogan, egyetértésben, egymáshoz közel, egymásra figyelve és ügyelve élni!

Remélem, nem sikeredett túlzottan

komolyra e végszóval a bemutatkozásom. Köszönöm a lehetőséget, hogy mindezt elmondhattam magamról, és hogy megoszthattam veletek.

Mi is köszönjük.

Az interjút készítette:

Kassai Gyöngyi 7/a

Fény és árnyék

2005. Február 3-án, az iskola jóvoltából, Gabriella tanárnő "kiválasztottai" részt vehettek egy múzeumlátogatáson, amelynek címe: "Mesterművek-400 év francia festészete".

Ahogy a kiállítás címe is elárulja, a gyűjtemény 400 év mestermunkáit dolgozza fel, amely idő alatt a franciák nyújtották a legkiemelkedőbb teljesítményt e téren. A barokk stílustól a klasszicizmuson át egészen a XX. századi festészet remekműveit tekinthetjük meg a Műcsarnokban. Olyan nagyszerű művészek munkáit, mint például: Gervex, Signac, Debri, Picasso, Monet, és még sokan mások.

A képek elhelyezése, a termek berendezése, - termek színei- mind az alkotások előnyös bemutatására szolgált. A

látvány rendkívüli hatással volt ránk, és mivel a választék igen széles volt, mindenki megtalálhatta a képek közül a magának tetszőt. Ez a múzeumlátogatás rendhagyó volt abból a szempontból, mivel a kiállításon nekünk is megadatott a lehetőség az alkotásra, és ezzel egyfajta emléket hagyhattunk magunk után. Felejthetetlen élmény volt a számunkra.

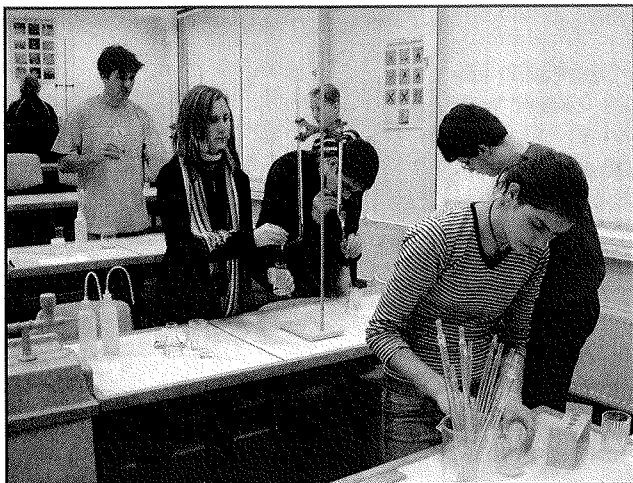
Ezúton szeretnénk megköszönni az iskolának, igazgatónőnek és Gabriella tanárnőnek mind az ideit, mind pedig a tavalyi múzeumlátogatás lehetőségét, melyek hozzájárultak lelki, és szellemi fejlődésünkhöz.

Draskovits Tímea, Nagyházú Emese és Juhász Eszter 10.b

NYEK

Mint tudjuk, a nyelvi előkészítő osztályban (NYEK) emelt szinten tanulják a

diákok a kiválasztott nyelvet és az informatikát. Ezért a többi órára - így a természettudományos órákra is- csak kicsi óraszám marad. Egy héten csak két órát szánunk összesen a kémiára, a fizikára, a biológiára és a földrajzra nálunk, ami még soknak is mondható ahhoz képest, hogy más iskolákban nem is tanítanak természettudományokat a NYEK-ben.

Az idő hatékony kihasználására modulrendszer vezetnek be a tanárok. Az első félévben fizikát és kémiát tanultak csoportbontásban a diákok, a második félévben következik a biológia és a földrajz. A kisebb létszám lehetővé teszi, hogy tanulókísérleteket és méréseket végezzenek a 9.b-sek. És így egyszerre csak egy tantárgyat kell tanulniuk a négy közül, ezért a felmérések szerint nekik is tetszik ez a rendszer.

Reméljük akkor is így fogják gondolni, amikor a második félévben résztvettek már a biológia és földrajz terepgyakorlatokon...

Tóth Eszter 8.a

KULCS - Külföldi Utazás a Legrátermettebb Csemetének

**Lehet, hogy Te vagy az, csak még nem tudsz róla?
Járj utána!
Pályázz!**

Mit lehet nyerni?

Három hetes utat Németországba 2005. augusztus 7-től augusztus 28-ig.

Az ösztöndíj (50.000 Forint) fedezi a kiutazás költségeit és a biztosítást. Kinn egy egyházi szeretetotthonban kapsz szállást, ellátást és zsebpénzt - némi segítség ellenében.

Három hétig gyakorolhatod a nyelvet anyanyelvi környezetben, kirándulhatsz, ismeretségeket köthetsz, rengeteget tanulhatsz.

Kik pályázhatnak?

Életkor:

9.10.vagy 11. évfolyam tanulói

Magatartás jegy félévkor:

példás (5) vagy jó (4)

Szorgalom jegy félévkor:

példás (5) vagy jó (4)

Tanulmányi átlag:

4,0 fölött

Idegen nyelvi jegy félévkor:

jeles (5) vagy jó (4)

A pályázatok beadási határideje:

2005. február 28. (hétfő)

az igazgatói irodában

Az elbírálást egy

5 tagú zsüri végzi.

Eredményhirdetés:

2005. március 7. (hétfő)

a hétkezdő áhitaton

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné

Földi János

Szalai Katalin 5.a

Belloni Tamara 6.a

Kassai Gyöngyi 7.a

Tóth Eszter 8.a

Varga Bence 9.b

Batka Balázs 10.a

Kocsis Réka 10.c

Kun Hajna 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu

Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református Gimnázium

2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

A papír

Kévesen tudják, hogy a hófehér lap sokkal inkább szennyezi a környezetet, mint a szürkébb lapok. A fehérítéshez klórt használnak, ami nagyon agresszív vegyszer, így nagyon káros lehet a természetben. Igaz, hogy a szürkébb lapok nem olyan szépek, de környezetbarátok. A szürkébb lapok újrahasznosított papírból is készülhetnek, így nem kell ismét fákat kivágunk, és energiát is spórolunk. Gondolkodjunk, mielőtt kinyomtatunk vagy fénymásolunk valamit, mert felesleges másolatok miatt rengeteg fehérített lap vész kárba és hulladék lesz belőle. Ha tehetjük, használjuk a papír mindkét oldalát. Mi otthon, és a testvérem az óvodában olyan lapokra szoktunk rajzolni, amelyek az irodában feleslegessé váltak, mert az egyik oldalára már nyomtattak valami haszontalant.

Sokan azonban nem tudják tárolni a feleslegessé vált újságokat hosszabb ideig, ezért nagyon hasznos, ha van papírgyűjtő konténer is a kuka mellett, amibe bármikor be lehet dobni a nem szennyezett papírhulladékot. Amelyik iskolában megrendezésre kerül a papírgyűjtés, ott a

legtöbb gyerek részt vesz benne. Ezért érdemes az iskolának megszervezni a gyűjtést. Ráadásul ez az osztálypénzhez is jól jön.

Tudomásom szerint iskolánkban a 10.b foglalkozik ezzel a legtöbbit. Erről kérdeztem az osztályfőnököt, Köck tanár urat.

- Hányszor gyűjtöttek már papírt és milyen időközönként?

- Eddig évente egyszer. Ebben az évben az osztálykirándulásra, azaz a busz bérletére szeretnénk így pénzhez jutni, ezért most 2-3 havonta.

- Hová teszik addig a papírt amíg lesz annyi, amennyit érdemes elvinni leadni?

- Régebben itt az iskolában a garázsokban, a síszeretőtárban tároltuk. Most, hogy ezek foglaltak, más helyet kell találnunk.

- Ki viszi el a papírt a gyárba?

- A szállításban a szülők segítettek és segítenek. Külön köszönet jár ezért Barbarics Péter és Petrik Béla édesapjainak.

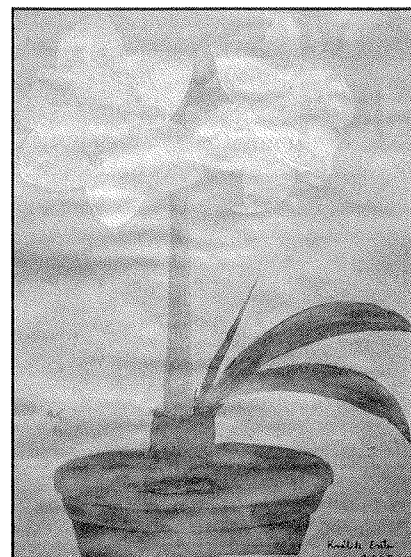
- Ki beszéli meg a papírgyárral a lebonyolítás módját?

- Nem kell velük egyeztetni az időpontot, hanem amikor visszatérünk, akkor átveszik a papírt.

- Mennyi pénzt szoktak kapni, érdemes-e papírt gyűjteni?

- Eddig összesen 45000 Ft hasznunk volt rajta, ami azt is mutatja, hogy érdemes vele foglalkozni.

Tóth Eszter 8.a

**Králik Eszter 9.a festménye:
Amarillis**